

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/47/2015
Identifikačné číslo spisu:	8713010342
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8713010342.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného I. C. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. augusta 2015 v Bratislave dovolanie obvineného I. C. proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 18. júla 2013, sp. zn. 2 T 24/2013, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. C. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad rozsudkom z 18. júla 2013, sp. zn. 2 T 24/2013, podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválil dohodu o vine a treste uzavretú dňa 27. júna 2013 pod sp. zn. 1 Pv 156/13 na Okresnej prokuratúre v Poprade medzi obvineným I. C. a Okresnou prokuratúrou v Poprade, ktorou sa potvrdilo, že obvinený I. C. je vinný zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

22. februára 2013 v popoludňajších hodinách, v byte na ulici Z.. XXXX/X v L., iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako 15 rokov, svoju nevlastnú vnučku, maloletú N. K., nar. XX. B. XXXX, trvale bytom L., Ul. Z.. XXXX/X tým, že si ju posadil na kolená, začal jej strkať prst cez dierku v pančuchách do oblasti rodidiel, následne jej stiahol pančuchy a nohavičky a opäť jej strkal prst do oblasti rodidiel, bozkával ju na ústa, pričom k zraneniu maloletej nedošlo, za čo bol obvinený I. C. odsúdený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súdu prvého stupňa bolo 8. júna 2015 doručené dovolanie obvineného I. C., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Karola Orolína. Dovolanie smerovalo proti vyššie citovanému rozsudku okresného súdu a obvinený I. C. v ňom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods.

1 písm. c/ Tr. por. s poukazom na § 334 ods. 4 Tr. por.

V dovolaní obvinený I. C. argumentoval tým, že v jeho prípade došlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu tým, že v konaní o dohode o vine a treste mu bol navrhnutý a neskôr aj súdom schválený pre neho nevýhodný prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Podľa jeho názoru mu mal byť za použitia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je 7 (sedem) rokov, znížený o jednu tretinu, teda vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Na základe uvedených skutočností obvinený I. C. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolaniu vyhovel a v súlade s § 386 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a súčasne zrušil rozsudok Okresného súdu Poprad a rovnako tak aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na predmetný rozsudok a prikázal opätovné prejednanie a rozhodnutie veci.

Súd prvého stupňa v zmysle § 376 Tr. por. zaslal rovnopis dovolania na vyjadrenie okresnej prokuratúry.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor, ktorý v písomnom stanovisku navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., keďže uložený trest považoval za zákonný a primeraný.

Spisový materiál spolu s dovolaním obvineného bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 13. júla 2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 334 ods. 4 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. V posudzovanej veci bolo právo obvineného I. C. podať dovolanie navyše limitované aj tým, že k jeho právoplatnému odsúdeniu došlo v rámci konania o dohode o vine a treste, ktorá bola súdom aj schválená. V takom prípade je možné podať obvineným dovolanie len a len z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Z dikcie citovaného § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom.

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

V posudzovanej veci bolo zistené, že obvinenému bol 28. februára 2013 po splnení zákonných podmienok ustanovený obhajca JUDr. Jozef Furčák, ktorý ho zastupoval aj v konaní o dohode o vine a treste. Zo zápisnice z predmetného úkonu vyplýva, že obvinený I. C. v plnom rozsahu súhlasil s podmienkami dohody, pokiaľ išlo o vinu a aj navrhnutý trest a rovnaký súhlas vyjadril aj v konaní pred súdom, ktorý túto dohodu schválil.

Treba iba dodať, že obvinenému I. C. bol uložený trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z uvedeného potom vyplýva, že súd nemusí obligatórne znížiť trest v stanovenom rozsahu, čo sa nakoniec aj v posudzovanom prípade stalo.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že obvinený I. C. v dovolaní len formálne odkazuje na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., no v skutočnosti predostiera argumenty, ktoré svojim obsahom tento nenapĺňajú.

V dovolacom konaní pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Vychádzajúc z týchto úvah a ustálenej rozhodovacej praxe dovolací súd dospel k záveru, že v tejto trestnej veci dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie je daný, preto dovolanie obvineného I. C. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.